

Охорона та раціональне використання малих річок потребують в першу чергу:

- дотримання екологічного законодавства, норм та стандартів природокористування;
- розширення мережі заповідних об'єктів;
- введення в експлуатацію очисних споруд;
- налагодження обліку водоспоживання, суворої регламентації кількості і якості стічних вод;
- комплексного використання, тобто одночасного, найбільш раціонального застосування води для декількох цілей при оптимальному сполученні інтересів усіх споживачів.

Кожен з нас здатний зробити свій внесок в охорону водойм. Це дуже просто. Для цього не потрібно багато часу і коштів. Головне - не зашкодь!

- Не засмічуй ріку, біля якої ти живеш;
- не залишай сміття на березі, де ти відпочиваєш;
- не розоруй прибережні водозахисні смуги;
- доглядай лісові насадження в прибережній зоні.
- дотримуйся правил полювання та рибного лову;
- вивчай свою річку і обговорюй її проблеми з оточуючими;
- не залишай поза увагою порушення, інформуй про них екологічну інспекцію та інші природоохоронні органи.

Буклет видано громадською організацією

"Таврійська заповідна допомога"

в рамках проекту
«Збереження малих річок Північного Приазов'я шляхом впровадження комплексу екологічних заходів».

Підтримка проекту здійснена **Wetlands International** через грант, наданий Міністерством сільського господарства, природоуправління та рибальства Нідерландів та при науковій підтримці **лабораторії іхтіології та загальної гідробіології МДПУ.**

Наша адреса:

72312 м. Мелітополь, а/с 33

E-mail: melitopol@ukrpost.net;

tzd@melitopol.net

ГО "Таврійська заповідна допомога"

Випуск третій

Шляхи вирішення екологічних проблем малих річок Північного Приазов'я

На малих річках і у річкових долинах є значна кількість природних об'єктів, які мають велике природоохоронне значення. У заплавах річок ще зустрічаються ділянки, стан яких є близьким до їх первісного стану. І від нас з вами залежить - чи зможуть наші нащадки побачити цю красу і реалізувати своє право на чисте довкілля.

Для збереження водних ресурсів необхідне, у першу чергу, посилення режиму водоохоронних зон, обмеживши їх використання лише для вирощування лучних багаторічних трав. На еродованих ділянках варто провести берегозміцнювальну посадку дерев. Мул, що утворюється при очищенні річок і водойм, варто було б повернути на поля, як добриво. Мул, забруднений важкими металами, поховати в спеціальних ізольованих могильниках.

Застосування полезахисних лісосмуг та масивів, водоохоронна роль яких виявляється у захисті ґрунту і долин від ерозії й заметів, що приводять до обміління річок і замулення джерел. Добре поглинають дощову і поталу воду заповідні цілинні степові ділянки, з яких стікає не більше 20% води, а з ріллі - від 30 до 80%.

Використання фільтруючої здатності рослин. Якщо потік на своєму шляху зустрічає густі могутні зарості очерету, рогаза, то значна частина забруднень затримується рослинами, які виконують функції фільтруючого бар'єра.

При сільськогосподарському використанні водоохоронних зон необхідно врахування протиерозійних та водоохоронних заходів, зокрема:

- проводити оранку земель поперек схилів при крутизні схилу більше 7°;
- висів однорічних і багаторічних просапних культур проводити на схилах крутизною не більше 7°, а на більш крутих схилах - висівати лише багаторічні трави;
- використовувати такі добрива, що менше вимивають ґрунт, зокрема - гранульовані;
- винести за межі водоохоронної зони тваринницькі комплекси та ферми.

Посадження деяких форм водокористування хоча і ставить деякі проблеми, але також обумовлює значну економію водних ресурсів. Наприклад, гарні результати дає риборицтво на іригаційних водоймах, посадження розведення риби і качок, використання нетоксичних стоків для зрошення полів, використання накопичувальних водойм для пляжного відпочинку та аматорського рибальства тощо.

